

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 37.

Piątek, 3 (15) Lutego.

1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obciążenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obciążenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Poczty w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Okólnik komitetu urządz. — Rada administracyjna. — Magistrat m. Warszawy. — Kasa oszczędności m. Warszawy. — Dyrekcja gł. tow. kred. ziemsk.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Jedenasta reduta. — Karol Miller. — Mróz. — Ameryka. Energia pr. Johnsona. — Austria. Polityka barona Beusta. — Zaprzeczenie. — Rozruchy w Tyrolu. — Sprawa Tyrolu. — Francja. Prawo prasowe. — Powrót wojsk z Meksyku. — Prusy. Wybory. — Włochy. Stan rzeczy w Rzymie. — Podróż króla. — Korrespondencja z Peryża. — Bibliografja (Wiadnik Zapadnoj Rosji).

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,
dnia 2 (14) Lutego.

Okólnik do Komisji Spraw Włościańskich
w Królestwie Polskiem. N. 66.

Postanowienia Komitetu Urządzającego
w Królestwie Polskiem.

19 (31) Stycznia 1867 r.

POSIEDZENIE STO SZESZCZDZIESIĄTE CZWARTE, DNIA
31 GRUDNIA (12 STYCZNIA) 1867 r.

POZYCJA 901.

O układaniu tabel likwidacyjnych z tych wsi, z których projekta likwidacyjne przez samych właścicieli dóbr przedstawione nie zostały.

Komisja Centralna Spraw Włościańskich w dniu 12 (24) Grudnia przedstawiła Komitetowi Urządzającemu co następuje:

Ze sprawozdań o postępie sprawy włościańskiej okazuje się między innemi, że projekta likwidacyjne z niektórych wsi dotychczas przez właścicieli dóbr nie są przedstawione, pomimo, że jednoroczny termin do podania takowych projektów, artykułem 32 Ukazu IV z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. oznaczony, upłynął już z dniem 16 (28) Listopada 1865 roku.

Ułożenie tabel likwidacyjnych ze wszystkich tych wsi okazuje się koniecznym potrzebnym, bo jeżeli niektórzy właściciele dóbr nie postarali się sami o ułożenie projektów tabel, w myśl nadanego im prawa, to okoliczność ta nie może pozbawiać włościan udzielonych im prerogatyw, do których należy także i zaopatrzenie włościan każdej wsi w tabelę przez Rząd zatwierdzoną, jako dowód nie ulegający żadnemu zarzutowi tak co do gruntów przeszłych na zupełną własność włościan jako i co do służącego im prawa korzystania z użytków przy dziedzicu dóbr pozostałych.

Prócz tego ułożenie tabel, których projekta dotychczas nie są przedstawione, okazuje się potrzebnym ze względu na art. 51 Ukazu o Komisji Likwidacyjnej, nakazujący przedsięwziąć środki w celu zabezpieczenia praw osób trzecich, pomiędzy innemi i w tym także razie, gdy właściciel dóbr nie przedstawi w terminie właściwego projektu tabeli likwidacyjnej. Kwestja dotycząca zabezpieczenia praw osób trzecich była już roztrząsaną przez Komitet Urządzający na LXIII Posiedzeniu dnia 20 Czerwca (2 Lipca) 1865 r., lecz wówczas postanowienie stosownych w tej mierze przepisów uznane zostało za przedwczesne. Następnie z powodu pojedynczego interesu podawaną była pod rozpoznanie Komitetu Urządzającego kwestja co do układania tabel z dóbr obciążonych długami i należących do osób nie obecnych. W rozstrzygnięciu takowej kwestji Komitet Urządzający, biorąc pomiędzy innemi na uwagę, że w skutek

nieprzedstawienia przez właścicieli dóbr w właściwym terminie projektów likwidacyjnych, utracają się procenta od kapitału likwidacyjnego, i że tem samem zmniejsza się bezpieczeństwo praw wierzycieli, — w pozycji 561 swych postanowień (pos. CXX dnia 12 (24) Lutego 1866 r.) postanowił: w dobrach należących do właścicieli nieobecnych, którzy nie ustanowili pełnomocników do podania projektów likwidacyjnych, tabele układane być mają przez Komisarzy Rewirowych, z dozwoleniem wierzycielom być przy tem obecnymi osobiście lub przez swych pełnomocników i czynić zarzuty na zasadach ogólnych. Procenta zaś od kapitału likwidacyjnego z takich dóbr Komitet Urządzający postanowił obliczać od czasu oświadczenia przez którego z wierzycieli, że właściciel dóbr jest nieobecnym. Lecz przepis zawarty w poz. 561 zabezpiecza prawa wierzycieli nie co do wszystkich dóbr, ale co do tych tylko, których właściciele są nieobecni, dla ogólnego zaś zabezpieczenia praw osób trzecich w myśl powołanego art. 51 Ukazu III, konieczną jest rzeczą wydać ogólne rozporządzenie co do układania wszystkich bez wyjątku tabel, nie przedstawionych przez właścicieli dóbr dla jakiegobądź przyczyn.

Z tych powodów Komisja Centralna uważała, że wypadałoby przystąpić do układania tabel likwidacyjnych z tych wszystkich wsi, z których takowe przez właścicieli dóbr nie zostały przedstawione, podobnie jak to miało miejsce w Cesarstwie, gdzie listy nadawcze sporządzone były przez pośredników polubownych w tych wszystkich razach, kiedy one nie były przedstawione przez samych właścicieli w przeciągu dwóch lat od daty ogłoszenia Ustawy z dnia 19 Lutego 1861 r. Przy tem Komisja Centralna przedstawiła do zatwierdzenia Komitetowi Urządzającemu zaprojektowane przez nią w tym przedmiocie przepisy.

Motywa.

Przy roztrząsaniu powyższego przedstawienia Komisji Centralnej Komitet Urządzający podzielać jej zdanie co do konieczności przystąpienia do układania tabel likwidacyjnych z tych dóbr, których sami właściciele nie przedstawili projektów likwidacyjnych, uznał, że układanie tabel z tych dóbr najwłaściwiej powierzone być może Komisarzom Rewirowym, z ustanowieniem dla tych czynności porządku odpowiedniego ogólnym przepisom postanowionym już przez Komitet Urządzający w instrukcji do sprawowania tabel likwidacyjnych przez właścicieli dóbr przedstawionych (Anneks do poz. 375 post. Kom. Urz.), i w przepisach o układaniu tabel z dóbr obciążonych długami i należących do właścicieli nieobecnych tudzież z dóbr należących do właścicieli częstkowych (poz. 561 i 564 Post. Kom. Urzadz.)

Dalej pod względem układania tabel przez Komisarzy Rewirowych potrzeba koniecznie oznaczyć od którego czasu należy obliczać procenta od kapitału likwidacyjnego, przypadającego dla właścicieli dóbr za zniesione powinności włościańskie. Wychodząc z tej zasady, że podług art. 52 Ukazu o Komisji Likwidacyjnej, właściciel dóbr, który w terminie oznaczonym nie przedstawił należytej tabeli likwidacyjnej, utracą prawo do procentów za czas od d. 3 (15) Kwietnia 1864 r. do pierwszego terminu wypłaty kuponów po podaniu tabeli przypadającego, Komitet Urządzający uważał, że w myśl tego prawa wypadałoby co do każdej, przez Komisarza ułożonej tabeli, przyznawać procenta od kapitału likwidacyjnego poczynając od pierwszego półrocza po ułożeniu tabeli. Lecz przepis ten byłby nieodpowiednim z tego względu, że tabele układane będą przez Komisarzy nie jednocześnie, a w skutek tego w przeciągu kilku miesięcy, a w skutek tego wypadałoby za tabele wcześniejszego terminu niżeli za tabele późniejszego terminu, kiedy sami właściciele dóbr podają projekta likwidacyjne, wtedy podobna różnica w terminie, od którego liczą się procenta, przedstawia się jako skutek własnego ich czynu; lecz kiedy tabele u-

kładane są w zastępstwie właścicieli, na drodze administracyjnej, zdawałoby się niezgodnem ze ścisłą sprawiedliwością pozostawiać wysokość przypadających od kapitału procentów w prostej zawisłości od czasu, w którym Komisarz Rewirowy, obok swych innych zatrudnień, znajdzie się w możności ułożenia tej lub innej tabeli. Z uwagi na tę okoliczność Komitet Urządzający sądził: że dla zupełnego uproszczenia wynagrodzenia likwidacyjnego dla tych wszystkich właścicieli ziemskich, którzy ze swych dóbr projektów likwidacyjnych nie przedstawili, byłoby właściwem przyjąć za ogólną zasadę, że procenta od kapitału obciążonego tabelami sporządzonemi przez Komisarzy Rewirowych na podstawie niniejszego postanowienia, przyznawane być mają niezawisłe od czasu ułożenia tabeli, od jednego dla wszystkich terminu, a mianowicie od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1867 r., to jest od pierwszego półrocza po wydaniu obecnego postanowienia. Na oznaczenie takowego terminu Komitet Urządzający zamierzył wyjednać Najwyższe zezwolenie.

Przytem Komitet Urządzający wziął także na uwagę, że układanie tabel przez Komisarzy Rewirowych pociąga za sobą osobne wydatki, tak z powodu ogólnego powiększenia zajęć władz czasowych, jako też z powodu szczegółowych co do każdej tabeli czynności pod względem wykazania i pomiaru gruntów. Do odniesienia tych wydatków na rachunek Skarbu nie ma żadnej usprawiedliwionej zasady. Dla tego Komitet Urządzający sądził, że podobnie jak to było w Cesarstwie, gdzie nie złożone w terminie listy nadawcze sporządzane były przez pośredników polubownych na koszt dziedziców, wypada koszta układania tabel przez Komisarzy Rewirowych, odnieść do właścicieli tych dóbr, w których środek ten będzie miał zastosowanie. Dla uniknięcia zaś zawilego obliczania kosztów sporządzenia każdej tabeli, Komitet Urządzający postanowił przyjąć ogólną zasadę, że za każdą przez Komisarza Rewirowego ułożoną tabelę likwidacyjną, wypłacany będzie właścicielowi dóbr kapitał likwidacyjny za potrąceniem z takowego półtora procentu zatrzymującego się na rzecz Skarbu tytułem zwrotu poniesionego przez niego kosztów sporządzenia tabeli. Taką wysokość potrącenia Komitet Urządzający oznaczył z uwagi na to, że według tabel dotychczas zatwierdzonych, wynagrodzenie za morg wynosi około 13 rsr.; półtora procentu od tego uczyni kop. 20, co zupełnie jest dostatecznem na pokrycie kosztów sporządzenia tabeli, gdyż jest już wiadomem, że koszta dokonywania na żądanie właścicieli oddzielnego oszacowania gruntów włościańskich nie przewyższają 20 kop. z morga.

Nakoniec mając na względzie, po pierwsze: że według punktu 5 poz. 543 postanowień Komitetu Urządzającego, przy wydawaniu przepisów o układaniu tabel likwidacyjnych z wsi, z których takowe przez właścicieli dóbr przedstawione nie zostały, wypada także oznaczyć porządek układania tabel z wsi zostających w posiadaniu włościan okupników, i powtóre, że w myśl punktu 7 go poz. 594, ostateczne przyznanie gruntów posiadaczom łanowym, opłacającym podatek łanowego wprost do Skarbu, nastąpić ma po wydaniu przepisów o porządku układania tabel z wsi pomienionych, Komitet Urządzający przystąpił do rozważenia tych okoliczności i przyszedł do takiego wniosku, że dla utrwalenia gruntowych praw nabytych przez rzeczonych okupników i posiadaczy łanowych na zasadzie Ukazów z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. będzie dostateczną rzeczą sporządzić dla nich tabele likwidacyjne według ogólnych przepisów, przez Komitet Urządzający postanowieniem niniejszem zatwierdzonych.

Konkluzja.

Na zasadzie powyższych motywów, Komitet Urządzający zgodnie z przedstawieniem Komisji Centralnej postanowił:

1) Od chwili wydania niniejszego postanowienia,

układanie tabel likwidacyjnych z tych wsi, z których projekta likwidacyjne przez samych właścicieli dóbr przedstawione nie zostały, ma być dokonywane przez Komisarzy Rewirowych i Komisje Spraw Włościańskich.

Uwaga. Przepis ten nie pozbawia właścicieli dóbr prawa przedstawiania przez nich samych tabel likwidacyjnych aż do czasu, dopóki do dóbr ich, w celu ułożenia tabeli nie przybędzie Komisarz.

2) Układanie tych tabel dokonywa sam Komisarz Rewirowy — Komisje Spraw Włościańskich w pełnym lub zmniejszonym komplecie układają te tabele jedynie w takich razach, kiedy to z powodu szczególnych okoliczności okaże się potrzebnym.

3) Komisarz ogłosi w Dzienniku Warszawskim, w przybliżeniu na miesiąc wcześniej, o terminie w którym do ułożenia tabeli przystąpić zamierza, a to dla zapewnienia właścicielowi dóbr możliwości być przytem obecnym osobiście lub przez pełnomocnika, gdyby to uznał za potrzebne. W ogłoszeniu tem Komisarz zawiadomienie właściciela dóbr o przygotowanie dowodów dotyczących gruntowego urządzenia włościan. Zawiadomienia o dniu przybycia Komisarza i nakaz do Wójta Gminy względem zwołania zebrania gromady i zawiadomienia właściciela dóbr lub jego pełnomocnika, wysłane być winny przynajmniej na trzy dni przed oznaczonym terminem.

Uwaga. Nieprzybycie właściciela dóbr lub jego pełnomocnika na termin w zawiadomieniu oznaczony, w żadnym razie nie powinno wstrzymywać działań Komisarza i ułożenia tabeli.

4) Komisarz przystąpiwszy do ułożenia tabeli wysłedzi prawa włościan do gruntów i użytków, tudzież rodzaj i wysokość powinności, jakie od włościan dla właściciela dóbr przypadają. Protokół szczegółowego rozpoznania wzajemnych stosunków gruntowych pomiędzy właścicielem a włościanami, określenia praw włościan do gruntów i użytków, oraz obrachowania wynagrodzenia likwidacyjnego dla właściciela dóbr zastąpi projekt tabeli.

Uwaga. Protokół sporządzony będzie według prawideł wskazanych w §§ 12—19 Instrukcji dla Komisarzy Spraw Włościańskich o sprawdzaniu tabel likwidacyjnych.

5) Wszelkie potrzebne roboty pomiarowe i sporządzenie planów gruntów przeszłych na własność włościan, wykonywane być mają przez Jeometrów zostających przy Komisarzach.

6) Kapitał likwidacyjny na rzecz właściciela dóbr oblicza się na zasadzie Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o Komisji Likwidacyjnej, a następnie zmniejsza się przez potrącenie półtora procentu zastrzymującego się na korzyść Skarbu na pokrycie kosztów sporządzenia tabeli. Procenta od kapitału wypłacane będą począwszy od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1867 r.

7) Protokół i ułożona na jego podstawie tabela winny być odczytane właścicielowi dóbr i włościanom i mogą być przez nich podpisane, gdyby tego sami zażądali; strona niezadowolona z działań i decyzji Komisarza, może w przeciągu miesiąca wystąpić z zarzutami na ogólnych zasadach.

Uwaga. Tabela likwidacyjna układana będzie przez Komisarza w zastosowaniu się do ogólnych przepisów i postanowień o układaniu i sprawdzaniu tabel.

8) Ułożona na miejscu tabela likwidacyjna z protokołem i innemi dowodami złożoną być winna w miejscowej Komisji, dla przedstawienia Komisji Centralnej przy Komitecie Urządzącym, według porządku przepisanego w §§ 23—28 Instrukcji dla Komisji Spraw Włościańskich o sprawdzaniu tabel likwidacyjnych.

9) Ułożone na podstawie niniejszego postanowienia tabele zatwierdzone będą przez Komisję Centralną przy Komitecie Urządzącym i wprowadzane być mają w wykonanie na ogólnych zasadach.

10) Przepisy niniejszego postanowienia rozciągają się jedynie do majątków tych osób, które w różnych miejscowościach Królestwa, posiadały w połączeniu więcej nad 180 morgów gruntów użytkowych. Majątki osób posiadających nie więcej jak morg 180, podchodzą pod oddzielne dogodniejsze przepisy, pozycją 564 postanowień Komitetu Urządzącego zatwierdzone.

11) Przepisy niniejszego postanowienia rozciągają się także do dóbr należących do właścicieli nieobecných, wyjąwszy jedynie te dobra, co do których już przed wydaniem niniejszego postanowienia wierzyciele deklaracje poskładali i które z tego powodu podchodzą pod przepisy poz. 561 postanowień Komitetu Urządzącego, tak pod względem przypuszczenia wierzycieli do attentowania przy układaniu tabeli z prawem czynienia zarzutów, jako też pod względem

obrachowania kapitału likwidacyjnego i przypadających od niego procentów.

12) Pod moc niniejszych przepisów podchodzą także wsie i pojedyncze osady okupników i posiadaczy łanowych, z których tabele likwidacyjne przez właścicieli dóbr przedstawione nie zostały.

Uwaga. Jeżeli we wsi, z której projekt likwidacyjny przez właściciela dóbr jest przedstawiony, znajdują się osady okupników i posiadaczy łanowych nie objęte projektem i tabelą, w takim razie osady te jako podchodzące pod przepisy Ukazów z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. winny być wpisane do właściwych działów projektu i tabeli przy sprawdzaniu takowych.

13) Niniejsze postanowienie zakomunikować dla zastosowania się Komisji Centralnej, tudzież miejscowym Komisjom Spraw Włościańskich, a co do wysokości wynagrodzenia likwidacyjnego i terminu od którego procenta wypłacane być mają (punkt 6 postanowienia) przedstawić do Najwyższego Najjaśniejszego Pana uznania.

Oryginał podpisali:

Namiestnik — Prezes i Członkowie,
Komitetu Urządzącego w Królestwie Polskiem

Rada Administracyjna postanowieniem z d. 11 (23) Paździer. r. b. N. 26,256 zapisy na cele dobroczynne i pobożne przez Bajłę Silberberg, testamentem urzędowym na d. 31 Stycz. (12 Lutego) 1856 r. sporządzonym. poczynione, a mianowicie: 1) po rs. 20 rocznie na modły za jej duszę i zmarłego męża. 2) po rs. 6 rocznie na książki do nabożeństwa do bożnicy w mieście Kutnie; 3) po rs. 2 rocznie dla Rabina tamże, i nakoniec 4) dla dwóch ubogich pamię z jej familji lub też z familji jej męża w związku ślubne wchodzących, a w ich niedostatku dla innych stosownie do uznania Rabina i dwóch starozakornych, każdej po rs. 22 kop. 50 rocznie, — w myśl art. §10 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w testamencie wyszczególnionemi, zatwierdziła.

Rada Administracyjna Królestwa, postanowieniem z d. 25 Listopada (7 Grudnia) 1866 r. N. 27,086 zapisy przez Marjanę z Łagunów Bóbr, testamentem na d. 9 (21) Listopada 1863 r. urzędownie sporządzonym poczynione, a mianowicie: 1) rs. 450, dla Kościoła księży Bernardynów w Przasnyszu; 2) rs. 450 dla Kościoła pp. Bernardynek tamże; 3) rs. 150 dla Kościoła parafjalnego w temże mieście; 4) rs. 150 dla Kościoła we wsi Jednoróża w powiecie Przasnyskim, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami bliżej w testamencie wyszczególnionemi zatwierdziła.

Magistrat Miasta Warszawy. Celem uczczenia pamięci oraz doprowadzenia do skutku życzenia s. p. Elżbiety Aleksiejownej księżny Warszawskiej, hr. Paszkiewiczowej Erywańskiej, córka tejże Anna z Książąt Warszawskich hr. Paszkiewiczów Erywańskich Michała Księcia Wołkońskiego małżonka, aktem urzędowym przed rejentem, pod dniem 2 (14) Czerwca 1856 r. zeznany, uczyniła dar sumy rs. 5,000 na coroczne wyposażenie procentem od takowej, ubogiej panny, przez Magistrat m. Warszawy przyznawać się mając. Procent roczny od tej sumy rs. 250 wynoszący, przeznaczony jest corocznie na posag dla jednej z panien nieskażonych obyczajów wyznania chrześcijańskiego, córek rzemieślników lub rękodzielników, urodzonej i wychowanej w Królestwie Polskiem, niedostatek cierpiącej, w wieku od lat 18 do 30 będącej, — z pomiędzy których panny rodem z Warszawy, będą miały pierwszeństwo przed pannami z prowincji, a w każdym razie sieroty zupełne mają pierwszeństwo przed półsierotami, które mają ojca — a półsieroty bez matki przed półsierotami bez ojca. Uposażenie powyższe dane będzie pod obowiązkiem zawarcia związku małżeńskiego w tym samym roku w którym przyznane zostało dnia 30 Kwietnia (12 Maja) jako w rocznicę zgonu Elżbiety Aleksiejownej Księżny Warszawskiej Hr. Paszkiewiczowej Erywańskiej, lub też w dniu najbliższym dnia tego przez Magistrat naznaczonej się mającej, gdyby czy to z powodu przepisów kościelnych, czy też z przyczyny choroby albo jakiegokolwiek nadzwyczajnej okoliczności, ślub w dniu wzmiankowanym danym być nie mógł. W roku bieżącym dany będzie posag dla jednej panny powyższą kwalifikację udowodnić mogącej. Kandydatki zatem winny najpóźniej do dnia 8 (20) Marca r. b. zanieść do Prezydenta m. Warszawy piśmienne podanie, a do takowych dołączyć następujące dowody: 1) świadectwo przez dwóch właścicieli nieruchomości miejskich lub wiejskich w roku bieżącym wydane, iż są pannami moralnego życia, wyznania chrześcijańskiego, wychowanymi i stale zamieszkającymi w Królestwie Polskiem, niedostatek cierpiącymi, córkami rzemieślników lub rękodzielników, których imiona, nazwiska i zatrudnienie wyrazić należy; świadectwa te nie tylko co do tożsamości podpisów, ale oraz co do rzetelności swojej poświadczone być winny przez Władzę miejscową, to jest: w Warszawie przez Kom-

sarzy Cyrkulowych, stosownie do przedmiotu Administracyjnych lub Policyjnych; w innych miastach przez Prezydentów lub Burmistrzów, na wsiach przez Wójtów Gmin. Podpisy Prezydentów, Burmistrzów i Wójtów legalizowane być winny przez Naczelników Powiatowych; 2) metrykę urodzenia swojego przez właściwy Sąd Pokoju ulegalizowaną, na dowód że są rodem z Królestwa Polskiego i nie liczą lat mniej jak 18 ani więcej jak 30 w dniu do ślubu przeznaczonym to jest 30 Kwietnia (12 Maja) r. b.; 3) sieroty i półsieroty, powinny dołączyć akta zejścia rodziców, lub też ojca albo matki przez Sąd Pokoju ulegalizowane. W razie niemożności złożenia aktów urodzenia lub zejścia, takowe zastąpione być mogą protokołami w myśl art. 54 prawa o małżeństwie sporządzanymi, to jest protokołem Proboszcza, Sądu Pokoju, Burmistrza lub Wójta spisany z dwóch osób dobrze im znanych, datę urodzenia lub zejścia poświadczających, — podpis Proboszcza, Burmistrza lub Wójta, ma być legalizowanym przez Naczelnika Powiatu, podpis zaś Sądu Pokoju przez Prezesa Trybunału. W końcu objaśnia się: że pannie której uposażenie przyznane zostanie, suma posagowa wypłacaną będzie za stosownem pokwitowaniem nie pierwiej aż w dniu w którym po zawarciu przez nią w terminie naznaczonym ślubu, złoży w asystencji swego męża Prezydentowi miasta dowód zawartego małżeństwa przez właściwy Sąd Pokoju poświadczony. Wrazie zaś niespełnienia warunku zawarcia ślubu w dniu naznaczonym, obdarowana utraci prawo do posagu w roku bieżącym, a suma posagowa złożoną będzie do depozytu Banku na wyposażenie w roku następnym przynależące się mające, do którego jednak wspomniana obdarowana w roku bieżącym, mieć będzie pierwszeństwo aż do 30-u lat swego wieku, z obowiązkiem złożenia na nowo w każdym roku dowodu moralnego prowadzenia się i niedostatek poświadczającego w porządku co do tego świadectwa powyżej opisanym przygotowanego.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Bełwederskiej pomieszczonej, w tygodniu upłynionym do dnia 29 Stycznia (10 Lutego) r. bież. włącznie, wydała książeczek nowych 73, na które, tudzież na dawniejsze w 359 wnioskach złożono rub. sr. 8,199 kop. 30. Na żądanie zaś 163 Uczestników (prócz procentu rs. 28 kop. 72 należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 10,698 kop. 38 i umorzyła książeczek 75. Przeto uczestników 17,750, posiada kapitał rub. sr. 680,629 kop. 49.

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. Na skutek żądania przez stronę interesowaną wniesionego, a właściwymi dowodami popartego i w zastosowaniu się do art. 3 Najwyższego ukazu z dnia 14 (26) grudnia 1865 r., o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych listów zastawnych lub kuponów; podaje do powszechnej wiadomości, iż Mieczysław Czarnecki, właściciel dóbr Mikułowice, w gubernji Kieleckiej położonych, utracił list zastawny okresu 3 go serii 1-ej lit. C. Nr. 34,781 z czterema kuponami, to jest od włącznie 2-go półrocza 1866 r. do włącznie 1-go półrocza 1868 r. Ostrzega się przeto, że obieg powyższego listu i należących do niego kuponów zakwestjonowany niniejszym zostaje i że w skutek tego, każdy nabywca listu lub kuponu zakwestjonowanego, byłby powołany przez poszkodowanego do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanego listu lub kuponu.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 2 (14) Lutego.

We Włoszech gabinet p. Ricasolego podał się do dymisji, w skutek przyjętego przez izbę wymotywowanego porządku dziennego, mającego niejako cechę nagany dla gabinetu. Z powodu, iż p. Ricasoli nie dozwolił w Wenecji na meetingi w celu roztrząsania kwestji dóbr kościelnych, według jego zdania, mogące doprowadzić do szkodliwych demonstracji, izba deputowanych uchwaliła przejście do porządku dziennego, wyrażając nadzieję, że rząd przestanie ograniczać prawo konstytucyjne swobodnego zgromadzania się, o ile zgromadzenia nie będą zakłócać spokoju publicznego. Po takiej uchwale, w obec spodziewanego odrzucenia przez izbę planu p. Scialoia co do sprzedaży dóbr kościelnych i niedyskretnych zapytywań ze strony izby co do polityki zagranicznej, gabinet p. Ricasolego uznał za właściwe zażądać dymisji. Król, jak okazuje się z dzisiejszego naszego telegra-

* (Karol Müller). Pospieszamy zakomunikować przyjemną wiadomość lubownikom sztuk pięknych. P. Karol Müller, uczeń Cesarskiej akademii sztuk w Petersburgu, po dwuletnim prześlono pobycie we Włoszech, przybył do Warszawy, w zamiarze zamieszkania tu stale i urzędowania swej pracowni. Mielimy sposobność zwiedzić przyszłą pracownię tego młodego artysty-malarza, przejrzyć jego teki i obeznać się z jego robotami. W tych tekach widzieliśmy cały bieg życia artysty, od początkowych studiów akademickich, zaszczyconych trzema medalami srebrnymi, do pięknej kolekcji akwareli, złożonej z krajoobrazów włoskich i kostiumów mieszkańców; niektóre z nich odznaczają się trafnością i śmiałością pełnego życia pędzą. Kilka obrazów olejnych p. Müllera, są niewątpliwym dowodem znakomitego talentu. Obrazy te i kolekcja akwareli, wystawione będą na widok publiczny. Przejrzawszy liczny zbiór etudów z natury, nabyliśmy przekonania, że p. Müller uczył się wiele i dobrze; taki pracownik uczeń musi być dobrym nauczycielem, a przeto zdaje się nam, że było by rzeczą arcypożyteczną, gdyby p. Müller wystawił także swoje etudy na widok uczącej się młodzieży. Metoda nauczania malarstwa, przyjęta przez naszą akademię sztuk, wydała w Rosji wielu znakomych artystów, a zatem poznanie tej metody z utworów p. Müllera, byłoby istotnie pożyteczne i zjednało by mu wiele uczniów w Warszawie. Pracownia p. Müllera, znajduje się przy ulicy Miodowej w domu Grabowskich, a jakkolwiek nie jest jeszcze zupełnie urządzoną, wszelako uprzejmy gospodarz, w godzinach wolnych, chętnie przyjmuje pragnących widzieć piękne jego prace i okazuje takowe lubownikom. (Warsz. Dniw.)

* (Mrozy). Gazeta *Narod. Gol.* pisze: W Nr. 1-ną pisma naszego nadmieniliśmy, że między Grenlandją a Islandją nagromadziły się ogromne masy lodów. Każdy kto obeznany jest z meteorologią i z krajami podbiegunowemi, po przeczytaniu tej wiadomości, nadesłanej z Kopenhagi, mógłby wnioskować o teraźniejszej mroźnej zimie i zaproponować potrzebne a nawet policyjne środki, dla zapobieżenia wszelkim wypadkom z powodu mrocznych mrozów w całej Europie. Na tę wskazówkę przepowiedni, która dla znawców jest prawie pewnikiem, nieświadomi nie zwracają uwagi, bo zapominają, że nauki przyrodzone nie tylko przyczyniają się do polepszenia bytu materialnego i podniesienia ducha ku Stwócy, ale posługują dla zapobieżenia różnym klęskom. I tak, za pomocą meteorologii różnych miejscowości, admirał Fitz-Roy zaczął uprzedzać przez telegraf z Londynu, o kilka godzin, a czasem o kilka dni napród, portowe władze Wielkiej Brytanji o nastąpić mającej burzy, aby okręta nie opuszczały portu i nie narażały się na pewną zgubę. To samo praktykuje się i u nas na morzu bałtyckim. Niemniej ważnym było otrzymane z Kopenhagi doniesienie o srożej zimie, dla zapobieżenia nieszczerliwym wypadkom i chorobom. O ile nam wiadomo, podczas ostatnich mrozów zmarło kilku farmanów, czego można było by uniknąć, gdyby ciż zawczasu zaopatrzili się w tuluby, za które moskiewskie towarzystwo agronomiczne wyznaczyło premjum. Mówią, że Cesarzewska Nastepeczni poleciła rozdać kaptury dla małych dróźkarzy. Dzięki Jej w imieniu Rosji. Lud nasz, znający doskonale kalendarz prawosławny, rachuje trzy mrozy podług dni kalendarzowych; ostatni wielki, nadzwyczajny, lubo krótkotrwały mroz, był w dniu św. Atanazego (18 stycznia). W krajach zachodnich są różne przypowieści co do mrozu, bywającego u nas w dzień N. Panny, który właśnie przypada prawie jednocześnie z dniem św. Macieja apostoła, 25 lutego. Niemcy mówią:

Heiliger Matheis
Bringt oder bricht das Eis.
a francuzi: Saint Mathias
Place la glace
Ou la casse.

To służy przepowiedni pogody, dosyć pewną na zachodzie, mianowicie, że gdy były wielkie mrozy przed Gromniczną albo przed św. Maciejem, następuje zima umiarkowana, i odwrotnie. Nawet w protestanckiej Anglii istnieją legendy o świętych, obejmujące różne przepowiednie meteorologiczne. Doświadczeniem ludu pogardzać nie należy, a tylko przesadami jego, pośród których czasem ukrywa się prawda.

Ameryka.

* (Energja prezydenta Johnsona). Że prezydent Johnson i jego gabinet występują energicznie przeciw tym wszystkim urzędnikom państwa, których postawa pozostaje w sprzeczności z polityką rządu, tego doznał niedawno p. Motley, poseł Stanów Zjednoczonych w Wiedniu, który pociągnięty został przez p. Sewarda do odpowiedzialności za to, że powstał na instytucje swego kraju rodzinnego i oświadczył się przeciw prezydentowi. P. Motley odpowiedział na to, że wymierzone przeciw niemu obwinie-

nia są bezzasadne, lecz pomimo to uznał za stosowne podać się do dymisji. (Nordd. A. Z.)

Austria.

* (Polityka barona Beusta.) Wiedeń, 10 lutego. Baron Beust nie powziął jeszcze żadnej decyzji co do osób, które mają wejść do składu gabinetu dla krajów z tej strony Litawy. Co do zamiarów jego tylko wiadomo, że będzie on usiłować zgromadzić w tym gabinecie zdolności specjalne, bez przywiązania zbyt wielkiej wagi do ich stanowiska politycznego. Prezes ministrów nie zapomni tak bardzo o czechach, jak się tego spodziewają stronniicy ustawy lutowej; przeciwnie powiadają, że kraje korony czeskiej mieć będą w gabinecie swą własną reprezentację. Taka przynajmniej obiega pogłoska, która zdaje się być tem zasadniejszą, że z wielu stron potwierdza się wiadomość, iż p. Beust myśli na serio o pogodzeniu tendencji federalistycznych z dualizmem i że zamierza porobić w tym celu znaczne ustępstwa. (Nordd. A. Z.)

* (Zaprzeczenie.) Wiedeń, 12 lutego. Wien. Abp. pisze: Jesteśmy upoważnieni do oświadczenia, że rozszerzanie przez niektóre tutejsze dzienniki a mianowicie przez *Presse* pogłoski o porozumieniu się z Węgrami, pozbawione są wszelkiej faktycznej zasady.

* (Rozruchy w Tyrolu.) Depesza prywatna donosi, że rozruchy, które miały miejsce w Tyrolu południowym, wywołane zostały jedynie tylko przez drożyznę chleba. W skutek przedsięwziętych tam środków represyjnych sądzono chwilowo, że wypadek ten ma wielkie znaczenie; ale tak nie jest (La Fr.)

* (Sprawa Tyrolu.) W Tyrolu południowym powtarza się to samo zjawisko, chociaż z różnych całkiem wypływające przyczyn, jakie stopniowo przyczyniało się do germanizacji prowincji południowych Danji. Austria powinna starać się o to, ażeby to podobieństwo nie przedłużało się aż do skutku. (Nord)

Francja.

* (Prawo prasowe.) Paryż, 11 lutego. Doniesiono że w projekcie prawa prasowego ustanowiono cenę stepa od wszystkich bez wyjątku dzienników paryskich na 4 centyny, a od dzienników prowincjonalnych na 2 centyny. Sądzą, że rada stanu, która obecnie zajmuje się tym projektem, zmniejszy cenę stepa od wszystkich dzienników paryskich na 3 centyny. (La Fr.)

* (Powrót wojsk z Meksyku.) Depesza z Meksyku z 20 stycznia donosi, że korpus ekspedycyjny francuzki rozstawiony był, pod datą powyższą, w eszelonach pomiędzy miastem Meksykiem i morzem. Punktami koncentracji wojsk francuzkich są, oprócz stolicy, miasta Puebla, Orizaba i Cordova. Ten ostatni punkt jest najbardziej zbliżony do Vera-Cruz. Osobne kolumny działają po za obrębem linii, dla trzymania w szachu wojsk republikańskich i dla podania ręki oddziałom znajdującym się wewnątrz kraju, które otrzymały rozkaz połączenia się z armją. Za pomocą tych środków, oddział znajdujący się w Cordova, stanie w Vera-Cruz około 15 lutego; oddział z Orizaby zastąpi ten, który wyruszy z Cordovy; oddział z Puebli zajmie Orizabę, i nareszcie ostatni oddział opuści miasto Meksyk i stanie w Puebli. Poruszenia te będą dokonywane etapami, i cały korpus ekspedycyjny wsiądzie na okręty pomiędzy 25 lutego i 1 marca. (La Patr.)

Prusy.

* (Wybory.) Berlin, 12 lutego. Wybory do parlamentu niemieckiego rozpoczęły się w tutejszej stolicy, wśród wielkiego udziału publiczności. Jakkolwiek w lokalach przeznaczonych na wybory nie panuje tak wielki natłok, jaki miał miejsce przy wyborach pośrednich, na które wyborcy pierwszego rządu musieli zgłaszać się w bardzo krótkim terminie, podczas gdy dzisiejsza czynność wyborcza rozłożona została na dziewięć godzin, — lecz za to ulice są nadzwyczaj ożywione; widać, że interes wielkiej wagi wprowadza całe miasto w ruch, który wzmoże się jeszcze bardziej ku końcowi dnia, zwłaszcza że klasy robotnicze wybierać będą dopiero wieczorem. (Nordd. A. Z.)

Włochy.

* (Stan rzeczy w Rzymie.) La Fr. pisze: Według wiadomości z Rzymu, spokojność panuje tam ciągle i w umysłach nastąpił zwrot bardzo zadawalający. Wojska różnych oddziałów stojących załogą w Rzymie żyją z sobą w zupełnej zgodzie. Gwardie ruchome tworzą się po wsiach z wielkim porządkiem, a na granicach wojska włoskie porozumiewają się zgodnie z wojskami papieżkiemi co do przytłumienia bandytyzmu i protekcji terytorjów nadgranicznych. Pod względem materialnym stan rzeczy jest zaspakajający. Rząd papieżki przystąpił do konwencji monetar-

nej zawartej pomiędzy rządami Francji, Belgji, Szwajcarji i Włoch. Talar rzymski zastąpiony zostaje li-rem włoskim równającym się 1 frankowi.

* (Podróż króla.) *Armonia* podaje następujące wiadomości. Mówią, że król Wiktor Emanuel uda się na wiosnę do Paryża w celu zwiedzenia wystawy. W przewidywaniu, że król włoski spotka się z p. Bismarckiem w Tuileries, podróż księcia Humberta do Wiednia, która miała nastąpić w końcu tego miesiąca, odroczoną być może na nowo, a nawet całkiem zaniechaną.

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 6 lutego.

Lord John Russell. — Socjalistopaci zyskują sobie sprzymierzeńców. — Wymiana not pomiędzy Żabickim i komitetem reprezentacyjnym. — Pożyczki patriotyczne na 200 od sta. — Emisarjusz Langiewicz. — Gorska. Jeziorański.

Lord John Russell przybył tu i miał naradę z p. Thiers'em. Obaj oni wynurzyli jednozgodne zdanie, że położenie Europy jest bardzo groźne. Zresztą mowa, którą lord Russell miał kilka dni temu w parlamencie, uwydatniła należyte jego myśli.

Socjalistopaci naszej emigracji podpisali kilka dni temu traktat przymierza zaczepno-odpornego ze stowarzyszeniem międzynarodowym robotników londyńskich. Chodzi tu ni mniej ni więcej jak tylko o to, ażeby obalić wszystkie trony i wszystkie rządy i ogłosić niepodległość Polski i niepodległość klas robotniczych w Europie. Taką propozycję postawił Żabicki na mee-ingu odbytym w Cambridge-Hall. Zanim jednak nastąpi to obalenie rządów i tronów, członkowie socjalistopacji międzynarodowej wyprawili ogromną orgię, na którą wydali, licząc w to i kieliszki potłuczone, około 300 fun. ster., ofiarowanych przez anglików dla przyjęcia w pomoc, jak zwykle, wdowom i sierotom pozostałym po powstaniu z 1863/4 roku.

Wszczęła się wymiana not pomiędzy pozostałymi jeszcze członkami komitetu reprezentacyjnego a Żabickim. „Jak śmieliście, pisze komitet reprezentacyjny, strwnić 300 fun. ster. na orgię, kiedy suma ta była dla nas przeznaczona”. Na to Żabicki odpowiada: „Nie jesteście ani wdowami ani sierotami. Jak śmieliście roztrwonić tak zwane fundusze litewskie, i to bez naszego pozwolenia”.

Jan Jaksa Kwiatkowski z towarzystwa wzajemnopłatów z Nancy, był tyle uczynnym, że pożyczyl rozmaitym osobistościom powstańczym sumę 480 franków, za którą zastrzegł sobie skromny procent po 200 od sta. Lecz nie oddano mu dotąd ani kapitału ani procentów, tak, iż Kwiatkowski widział się zmuszonym do zapoznania swych dłużników przed sądem pokoju. Wzajemnopaci atoli nie chcą uznać jurdyckich sądów francuzkich i żądają, ażeby sprawa ich oddana została do sądu przysięgłych, złożonego z wzajemnopłatów.

Emisarjusz Langiewicz, nazwiskiem Bogdanowicz, przybył tu z Warny i zachęca emigrantów, ażeby udawali się tłumnie do Konstantynopola, przyrzekając każdemu z nich tytuł paszy lub co najmniej beja, oraz harem i pensję wyrównyującą płacy, jaką pobierają ministrowie. Trzydziestu emigrantów udało się do ministra spraw wewnętrznych z prośbą o udzielenie im kart na bezpłatny przejazd parostatkami, kursującymi z Marsylii do Galaczu. Minister uczynił zadosyć ich życzeniu i da jeszcze w dodatku każdemu po 60 franków na drogę, wraz z nauką o oszczędności i z zaleceniem niewracania nigdy do Francji.

Eks-kurjerka rządu narodowego, Gorska, vel Miller, vel Muszyńska, podpisała tylko co kontrakt z p. Arnault'em, dyrektorem hippodromu; ma ona pełnić obowiązki amazonki-figurantki.

Jeziorański przybył do Paryża, gdzie zamierza zamieszkać; opanovała go melancholja. X.

Bibliografja.

Więstnik Zapadnoj Rosji. *Historyczno-literackie czasopismo, wydawane przez K. Goworskiego. Rok IV, zeszyt I, tom 1, Wilno. 1867 r. (*)*

Jest to szacowny zbiór danych, dotyczących zachodniej Rusi. Jak okazuje się z ogłoszenia prenumeraty na to czasopismo na r. 1867, zamieszczzonego w wspomnianym wyżej zeszycie, redaktor-wydawca zamierza i w roku bieżącym pełnić swe zadanie z sumiennoscia, za jaką każdy zwolennik zachodnio-ruskiej starożytności, nie raz serdecznie mu podziękował, czytając jego pismo za czas poprzedni. P. Goworski zaczął wydawać go od lipca 1862 r. w Kijowie, pod tytułem *Więstnik jugo-zapadnoj Rosji*, wtedy, kiedy łaćnińsko-polski ruch rewolucyjny wzmagal

* Artykuł ten wzięty jest z *Warsz. Dniw.*

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 807). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Zawiadamiając właścicieli, rządców i dzierżawców posesji w mieście Warszawie i przedmieściu Pradze położonych, że z dniem 2 (14) Lutego r. b. rozpoczyna się pobór:

1. W kasie dochodów Skarbowych, pierwszej raty za rok b. Kontyngent nru hewelunkowego gromadskiego, tudzież
2. W kasie poborowej pomocniczej, pierwszej raty opłaty latarniowej za tenże rok.

Wzywa ich, aby takowe należności w ciągu jednego miesiąca licząc od powyższej daty rozpoczynającego się poboru, niezawodnie do wspomnianych Kas wnieśli, albowiem po upływie tego terminu, egzekucja przepisami Rządu oznaczona, do opóźniających się za regulowaną zostanie.

Przytem Magistrat ponawia poprzednie ostrzeżenie, aby żaden z kontrybuentów, pieniędzy na podatki przeznaczonych nikomu nie powierzał, lecz aby takowe sam w Kasach jedynie tylko do rąk właściwych pobořców, odbiorców tychże trudniących się wnosili i kwity tegoż samego dnia z rąk pobořców odbierał, a to pod utratą pieniędzy w ręce niewłaściwe oddanych.

Warszawa d. 28 Stycz. (9 Lutego) 1867 r.

p. o. Prezydenta,
Generałnego Sztabu,
Generał-Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarii, Łuczeński.

(N. D. 26). *Sąd Kryminalny Gubernji Radomskiej.*

W zastosowaniu się do Najwyższego ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. oraz postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z d. 16 (28) Października 1856 r., wzywa Wilhelm Nabla Radcę Dworu i Aleksandra Ksawerego Macieja trzech imion Prusaka, samowolnie bez pozwolenia Rządu za granicą Królestwa Polskiego przebywających i z miejsca teraźniejszego pobytu niewiadomych, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od daty zamieszczenia po raz trzeci niniejszego wezwania w Dzienniku Warszawskim, do Królestwa Polskiego wrócili i o sobie lub przez władzę Policijną o powrocie swoim Sąd Kryminalny zawiadomili, albo li też ażeby w przeciągu tego czasu, usprawiedliwienie powodów niepowrócenia dotąd do kraju na pierwsze wezwanie władz trybunałów przez pisma publiczne, Sądowi Kryminalnemu nadesłali, gdyż w razie nieuczynienia zadosyć niniejszemu wezwaniu, ściągają na siebie skutki art. 340, 341 K. K. i P. zagrożone, to jest skazani zostaną na pozbawienie wszelkich praw i bezpownotne z obrębu Państwa wygnanie, a w razie samowolnego następnego powrotu, po dojściu do prawomocności zapasć mającego wyroku przeciwko nim, na osiedlenie w Syberji zesłani będą.

Kielce d. 7 (19) Grudnia 1866 r.

Prezes, Kleszczyński.

za Podpisarza, Tomaszewski.

(N. D. 705). *Rada Szpitala Sgo Jana Bożego.*

Ze względu na przytłaczające się pomiędzy uboższą klasą mieszkalców choroby nerwowe i kurczowe, a szczególnie epilepsja tak zwana wielką chorobę Sgo Walentego i Taniec Sgo Wita czyli choreg i pragnąc tego rodzaju chorąm przyjąć z zastosowaniem pomocy lekarskiej, Rada Szpitala, za przyzwoleniem władzy wyższej, urządziła przy Szpitalu Sgo Jana Bożego, osobne na ten cel Ambulatorjum lecznicze.

Wejście do Ambulatorjum jak napis wskazuje, jest obok drzwi wchodowych do Kościoła Sgo Jana Bożego.

Chorzy tak mężczyźni jak i kobiety od dnia 1 (13) Lutego r. b. zgłaszać się mogą do ambulatorjum na poradę lekarską, bezpłatnie udzielaną, codziennie z rana od godziny dziesiątej do pierwszej z południa.

Warszawa d. 24 Sierp. (5 Lutego) 1867 r.

Opiekun Przyjmujący, Słomiński.

(3) Nadzorca Szpitala, Tański.

(N. D. 802). *Droga Żelazna Warszawsko-Wiedeńska i Warszawsko-Bgdzka.*

Zawiadamia, że pozostawione w czasie od 1 Października do 31 Grudnia r. z. w powozach i na stacjach Dróg Żelaznych rozmaite przedmioty, odebrane być mogą za udowodnieniem własności od Zawiadowcy Stacji Głównej w Warszawie.

Wykaz tych przedmiotów, przejrzany być może każdorazowo w zwykłych godzinach biurowych, u Zawiadowców stacji: Warszawa, Skierniewice, Łowicz, Kutno, Włocławek, Aleksandrów, Piotrków, Częstochowa, Sosnowice i Granica.

Z przedmiotami do dnia 1 Lipca r. b. nieodebranymi, postąpnem będzie stosownie do przepisów Dróg Żelaznych.

Warszawa d. 25 Stycz. (6 Lutego) 1867 r.

Dyrekcja.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 226). *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Kaliszu.*

Po śmierci: 1. Izaaka Kohn wierzyciela sum: a) rs. 2,250, na dobrach Zagórki w dziale IV pod Nr. 29 z warunkiem w dziale III pod Nr. 10; b) rs. 600 i rs. 645 na dobrach Wólka Milkowska w dziale IV pod Nr. 28 i 29; c) współwłaściciela prawa wycięcia i wybrania pięciu i pół włók boru i dziewięciu tysięcy sztuk drzewa i ostrzeżenia za nie wydanie takowego i zapłacenia za każdą sztukę po kop. 60, na dobrach Prażmów w dziale III pod Nr. 7 wszystkich z Okręgu Wąrowskiego; d) rs. 2,100 na dobrach Walenczowie i Hucie Walenczowskiej z Okręgu Częstochowskiego w dziale IV pod Nr. 39b, 50 i 15 z warunkiem w dziale III pod Nr. 13 i 10; e) rs. 558, rs. 1,108 kop. 50 i rs. 1,050 na dobrach Slesinie z Okręgu Konińskiego w dziale IV pod Nr. 1e aa. 1e ff. i 41; f) rs. 450 i rs. 612, ostatnie ostrzeżeniem objętej na dobrach Chajczyny z Okręgu Sieradzkiego w dziale IV pod Nr. 19; g) rs. 6,750 sposobem ewikcji w dziale IV pod Nr. 18 i prawa wycięcia i wybrania lasu sześciu włók pięciu mórg i 280 przęt. w dziale III pod Nr. 4 na dobrach Włynice z Okręgu Radomskiego; h) rs. 600 w dziale IV pod Nr. 43 na dobrach Głównicy; i) współwłaściciela sumy rs. 6,681 k. 50, w dziale IV pod Nr. 42 i prawa wyrabiania i wybrania z dziesięciu włók lasu drzewa w dziale III pod Nr. 34 na dobrach Iwanowicz z Okręgu Kaliskiego; k) współwłaściciela prawa wycięcia i wybrania drzewa z 1331 mórg i 178 przętów na dobrach Rudlice z Okręgu Wieluńskiego w dziale III pod Nr. 9; 2. Józefa Kosieckiego właściciela sumy rs. 375, poprzednio w dziale IV pod Nr. 1 na dobrach Gaci Moskoni z Okręgu Kaliskiego stojącej, dziś w depozycie Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Listach Zastawnych, z kuponami, znajdującą się. 3. Józefa Sokolnickiego współwłaściciela wsi Domaniewa z Okręgu Wąrowskiego i właściciela kapitałów: a) rs. 4,328 na dobrach Iwanowicz z Okręgu Kaliskiego w dziale IV pod Nr. 29 z warunkiem w dziale III pod Nr. 20, i b) rs. 4,500, na dobrach Parce z Okręgu Wieluńskiego w dziale IV pod Nr. 40 wykazu lokowanych, otworzyły się spadki, do regulacji których oznacza się termin przed podpisaniem Rejentem i w jego kancelarii na dzień 18 (30) Maja 1867 roku.

Kalisz, d. 24 Paździer. (5 Listopada) 1866 r.
Wilhelm Grabowski.

(N. D. 258). *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Lubelskiej w Siedlecu.*

Z powodu następujących śmierci:

1. Marjusz z Hrabów Platerów Grabowskiej wierzycielki sumy rs. 9000 na dobrach Łazowie zabezpieczonej.
 2. Barbary z Horochów Max wierzycielki sumy rs. 1,663 kop. 71 na dobrach Wodynie lokowanej.
- Otworzyły się spadki, wzywam więc wszystkich interesantów, aby się z prawami swymi w d. 3 (15) Maja 1867 r., jako terminie do regulacji oacych wyznaczonym, przedemną Rejentem pod prekluzją stawili.

Siedlec d. 17 (29) Października 1866 r.

Józef Domański.

(N. D. 227). *Pisarz Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Augustowskiej Wydziału II.*

Zawiadamia wszystkich interesowanych, że otworzyły się spadki:

1. Po Karolu Piotrze Młynarskim współwłaściciela nieruchomości w Suwałkach pod Nr. P. 406 położonej a N. H. 11 oznaczonej.
2. Po Janie Passinim wierzycielu rs. 1,050 na dobrach Gutkowo A. w Okręgu Kalwaryjskim położonych w dziale IV pod Nr. 22 hipotekowanych.
3. Po Zofii z Daszkiewiczów Święcickiej współwłaściciela dóbr Dorguń w Okręgu Dąbrowskim położonych.
4. Po Barbarze z Syrciów Żylinskiej wierzycielce rs. 2,358 k. 75 i 1,500 oraz współwierzycielce rs. 1,665 na dobrach Rumbowice i Sobolizki w Okręgu Kalwaryjskim położonych ubezpieczonych.
5. Po Stanisławie Kudlińskim wierzycielu rs. 900 na dobrach Gutkowo C. w tymże Okręgu położonych w dziale IV pod Nr. 5. zapisanych.
6. Po Marjannie z Buczackich 1-go ślubu Talkowskiej, 2-go Korewinie współwłaściciela dóbr Aleksandrowo Porowsie w Okręgu Kalwaryjskim położonych oraz wierzycielce rsr. 825 i rs. 300.
7. Po Macieju Korejwie wierzycielu rsr. 1,115 na tychże dobrach zapisanych.
8. Po Henryecie Amalii 2-ch imion z Czwalinów Szmiddeckiej współwierzycielce rs. 4,645 na dobrach Gielgudyszki Szaki w Okręgu Marjampolskim położonych, w dziale IV pod Nr. 5 hipotekowanych; i
9. Po Helenie z Zapiorkiewiczów Zielenkowskiej wierzycielce rs. 480 na dobrach Ralte

w Okręgu Sejneńskim i współwierzycielce rsr. 330 na dobrach Borowszczyzna lit. A. B. w Okręgu Kalwaryjskim położonych, ubezpieczonych, do uregulowania których przed podpisaniem termin ostateczny co do pierwszych trzech spadków na 11 (23) Maja, co do drugich trzech na 12 (24) a co dalszych trzech na 13 (25) t. m. 1867 roku wyznacza się.

Suwałki, d. 22 Paźdz. (3 Listop.) 1866 r.

J. Kowalski.

(N. D. 224). *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Pyzdrowskiego.*

Z powodu śmierci Mozasa Chajm Prochownika współwłaściciela domu Nr. 163 w mieście Pyzdrach przy ulicy Poznańskiej położonego, toczy się postępowanie spadkowe z terminem na dzień 13 (25) Kwietnia 1867 r. godzinę 10 rano, w którym strony pod prekluzją stanąć winny.

Pyzdry d. 17 (29) Września 1866 r.
Bremski.

(N. D. 225). *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Szadkowskiego.*

Z powodu śmierci: a) Tomasza Gustowskiego właściciela siedmiu i pół składowa rola w polu długim w obrębie miasta Szadku; b) Jakóba Pacanowskiego właściciela nieruchomości pod Nr. 330 pomiaru, 337 katastru dawniej a teraz 481 w mieście Zduńskiej Woli sytuowanych, toczą się postępowania spadkowe, termin do regulacji których na dzień 5 (17) Maja 1867 r. z rana w Kancelarii Hypotecznej Sądu tutejszego pod prekluzją wyznaczam.

Szadek d. 12 (24) Października 1866 r.
Otocki.

(N. D. 223). *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Marjampolskiego.*

Podaje do wiadomości, że z powodu zejścia Jankiela Owsiaka 2-ch imion Berwolda, hipotecznie ustalonego właściciela połowy dwóch nieruchomości, oddzielną hipotekę uregulowaną mających; jednej pod Nr. dawniej 93 a teraz 99; drugiej zaś pod Nr. 100 w mieście Marjampolu położonych, otworzył się spadek. Wzywa przeto interesantów, aby z dowodami w d. 3 (15) Maja 1867 r. w Kancelarii podpisano pod prekluzją stawili się.

Marjampol d. 21 Paźdz. (2 Listop.) 1866 r.

Majewski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 513). *Bank Polski.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w d. 16 (28) Lutego 1867 r. o godzinie 11 ej z rana odbywać się będzie w sali posiedzeń Banku Polskiego licytacja przez opieczetowane deklaracje złożone się mające na dostawę 11,000 korcy węgla kamiennego a mianowicie: 7,300 korcy węgla angielskiego i 3,700 korcy węgla szląskiego, a to na potrzebę Zakładu Warzełni Soli w Ciechocinku. Odbiór węgla następować będzie na stopy kubeczne przyjmując 1 stopę równą 6 garncem czyli rachując 5/3 stop miary polskiej na korzec warszawski.

Cena do licytacji in minus ustanawia się za 1 korzec węgla angielskiego kop. sr. 87 1/2, zaś za 1 korzec węgla szląskiego kop. sr. 80. Kontrakt zawarty będzie z podejmującym się dostawę za najniższą cenę z dostawą na miejscu. Z należytości za dostawę węgla przypadającej potrącony będzie 1% na fundusz Stowarzyszenia górniczego. Vadium do licytacji, które razem stanowić będzie kaucję, wymagane jest w ilości rs. 960 w gotowości lub papierach publicznych procentowych.

Blisze warunki dotyczące tej dostawy przejrzyć można każdorazowo prócz dni świątecznych w biurze Naczelnika Kancelarii Banku Polskiego w Warszawie i w biurze Naczelnika Zakładu Warzełni Soli w Ciechocinku.

Mający chęć podjęcia się tej dostawy winien przed oznaczonym terminem nadesłać pod adresem „do własnych rąk Prezesa Banku“ franco, deklarację opieczetowaną napisaną podług poniższego wzoru bez przekreśleń i poprawek.

Deklaracje takowe przyjmowane będą do d. 16 (28) Lutego 1867 r. do godziny 11 ej z rana.

Warszawa, dnia 16 (28) Stycznia 1867 roku.
Vice-Prezes, Rzeczywisty Radca Stanu,
Roguski.

3 Naczelnik Kancelarii, J. Makulec.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Banku Polskiego z dnia 16 (28) Stycznia 1867 r. Nr. 54271 składam niniejszą deklarację mocą której obowiązuję się dostarczyć Zakładowi Warzełni Soli w Ciechocinku 11,000 korcy warszawskich węgla kamiennego mianowicie 7,300 korcy węgla angielskiego za wynagrodzeniem (wypisać cenę literami) za jeden korzec i 3,700 kor. węgla szląskiego za wynagrodzeniem (wypisać) za jeden korzec.

W dostawie tej zastosuję się jak najściślej

do warunków licytacyjnych, które mi są wiadome. Kwit kasy NN. na złożone vadium w kwocie rs. 960 w załączeniu składam, po które to vadium gdybym się przy dostawie nie utrzymał zgłoszę się.

Nieskam w NN.

Pisałem dnia

(podpis).

Adres:

Do własnych rąk Prezesa Banku Polskiego w Warszawie: „Deklaracja na dostawę węgla kamiennego dla Zakładu Warzełni Soli w Ciechocinku.

(N. D. 459). *Rząd Gubernialny Siedlecki.*

Ponieważ ogłoszona na dzień 11 (23) Stycznia r. b. licytacja, na dzierżawę propinacji w dobrach rządowych Janów w Powiecie Konstantynowskim nie przyszła do skutku, Rząd Gubernialny przeto podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 1 (13) Marca r. b. o godzinie 11 z rana w sali posiedzeń tutejszego Rządu Gubernialnego odbywać się będzie ogłoszona in plus licytacja na wydzierżawienie dochodu propinacyjnego, czyli raczej prawa sprzedawania trunków w czterech wsiach dóbr rządowych Janów w Powiecie Konstantynowskim położonych, na czas od d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 do d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r., poczynając od sumy rs. 400 od poprzedniej o połowę niższej.

Każdy więc mający prawo i chęć ubiegania się o powyższą dzierżawę zgłosić się winien w terminie i miejscu powyżej oznaczonym, ze świadectwem zamożności przez miejscową władzę wydanym, a przez właściwego Naczelnika Powiatu za rzetelność poświadczonym, oraz z gotowem pieniędźmi na vadium 1/4 części sumy licytacyjnej wyrównywaną. Blisze szczegóły warunków przejrzane być mogą w wydziale dóbr rządowych, każdego dnia wyjąwszy świąt, od godziny 9 z rana do godziny 3 ej po południu.

Siedlec, d. 12 (24) Stycznia 1867 r.

z polecenia Vice-Gubernatora,

Asesor Wydziału dóbr i lasów rządowych,

Szyndlerowski.

3 Starszy Referent, A. Krasuski.

(N. D. 530). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 10 (22) Lutego r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje na sześciolatnią konserwację wszelkich mostków miejskich w obrębie miasta Warszawy i przedmieścia Pragi, łącznie z mostkami i po zaokopami na rowach i rynsztokach znajdującymi się, licząc termin od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do dnia 1 (13) Lipca 1873 r., od sumy rs. 3,356, wyrażnie na rubli srebrem trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt sześć za jednoroczną konserwację ustanowionej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypisać jaki odstępują procent od sumy w warunkach i powyżej wyszczególnionej, a do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 300 i na koszt ogłoszenia rs. 10, które nie utrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą, utrzymującemu się zaś, obowiązany będzie zaraz po zatwierdzeniu licytacji złożone vadium skompletować na kaucję do wysokości 1/3 części jednorocznej dzierżawy.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym każdorazowo, wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 13 (25) Stycznia 1867 r.

p. o. Prezydenta,

Generałnego Sztabu Generał-Major,

Witkowski.

Naczelnik Kancelarii, Łuczeński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się przez ciąg lat sześciu, to jest od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do dnia 1 (13) Lipca 1873 r. konserwacji wszelkich mostków miejskich w obrębie miasta Warszawy i przedmieścia Pragi łącznie z mostkami po zaokopami na rowach i rynsztokach znajdującymi się i odstępuję od wynagrodzenia w ilości rs. 3,356, wyrażnie rubli srebrem trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt sześć za jednoroczną konserwację do licytacji podanej procentową (wypisać literami), podając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonej.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości

stojącego na pniu w obrębie Siennica Królew-
ska Okręgu I Gaik w ciągu r. 1866 od Nr. 1
do 9 od sumy szacunkowej rs. 232 kop. 43 1/2.
w ciągu r. 1867 w tym samym okręgu od Nr.
10 i 11, rs. 204 kop. 35. Razem rs. 436
kop. 79.

Przystępujący do licytacji złożył jest obo-
wiązany wadium 1/10 części sumy szacunkowej.

Blizsze warunki przejrzane być mogą każ-
dodziennie wyjawsz świat w Urzędzie Leśnym
drzewo zaś służba miejscowa okaże.

w Pobołowicach, dnia 7 (19) Stycznia 1867 r.
2 Starszy Nadleśniczy, Górski.

(S. D. 361) **Urząd Leśny Żarnowiec.**

Podaje do wiadomości publicznej, że sprze-
daz hurtowa drzewa użytkowego, a w części
i opałowego przez głośnie licytację in plus od-
bywać się będzie w d. 14 (26) Lutego r. b. w
Magistracie miasta Żarnowca jako najbliższego
od miejsc przedmiotem sprzedaży będących i
położonych również o wiorst 10 od miasta Pi-
licy przy szosie, a od stacji Kolei Żelaznej w
Zawierciu o wiorst 25, mianowicie:

1. Z obrębu Jeziorowice Okręgu III, Wol-
skie-Piaski zwany przeznaczony do zupełnego
wycięcia na uposażenie ludności bez rolnej,
z którego jest przez Komisję Rządową oce-
nione drzewo na rs. 1,272.

2. Z obrębu Olucza Okręgu I. Trzciniec i
Okręg drugi pisarek podobnie jak poprzednio
do zupełnego wycięcia przeznaczone, a oce-
nione na rs. 10,058 kop. 57. Od tych bowiem
kwot w każdym obrębie oddzielnie licytacja
rozpocznie się o godzinie 10 z rana, a przy-
stępujący do niej jest obowiązany złożyć na
wadium 1/10 część wartości, a nadto także część
dopłacić w stosunku postąpienia na licytację
i drzewo uprzętnąć w dwóch latach od daty za-
twierdzenia umowy lecz poprzednio uiścić
winien albo całkowitą sumę, albo też w 2-
ch ratach.

Blizsze i szczegółowe w tej mierze warunki
będą udzielone każdemu do przejrzania w Kan-
celarii Urzędu Leśnego Żarnowiec w godzinach
właściwych, oraz Służba Leśna sprzedać się
mające drzewo okaże.

Lany d. 5 (17) Stycznia 1867 r.
Nadleśniczy, Dysfeld.

(N. D. 516). **Urząd Leśny Szydłowice.**

Podaje po raz trzeci do publicznej wiadomo-
ści, że w d. 9 (21) Lutego r. b. o godzinie 12
w południe, w biurze Urzędu Leśnego Szydło-
wice w Skarżysku Książęcym odbywać się be-
dzie in minus licytacja na wystawienie nor-
malnych zabudowań na 14 osadach Stralec-
kich w Strachach Sadek i Hucisko, ryczałtowo
lub szczegółowo osadami w miarę objawionej
konkurencji, poczynając od sumy rs. 400 za
każdą z dodaniem bezpłatnego drzewa. Przy-
stępujący do licytacji złożył winien na wadium
1/10 sumy wyznaczonej. Blizsza wiado-
mość o warunkach tej entrepryzy w Urzędzie
Leśnym w dniach i godzinach biurowych po-
wziąć można.

w Skarżysku, dnia 12 (24) Stycznia 1867 r.
2 Starszy Nadleśniczy, Zawistowski.

(N. D. 451). **Urząd Leśny Pajęczno.**

W zastosowaniu się do reskryptu Komisji
Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 9 (21)
Grudnia r. z. Nr. 37618/13773, podaje do pu-
blicznej wiadomości, że w kancelarii Magistra-
tu miasta Krzepice w d. 14 (26) Lutego r. b.
o godzinie 11-ej z rana przed Starzym Nad-
leśniczym Leśnictwa Pajęczno, odbyta będzie
głośnie in plus licytacja na sprzedaż drzewa z
obrab. Zająkacki części okręgu II Stanki esza-
cowanego na rs. 2,091 kop. 7, wyraźnie rubli
srebrem dwa tysiące dziewięćdziesiąt jeden,
kopiejek siedem od której to sumy licytacja in
plus rozpocznie się.

Przystępujący zaopatrzony być winien w
wadium wynoszącą 1/10 część szacunku, któ-
re odstępującemu zaraz powrócone będzie zaś
wadium nabywcy dokompletowane w stosunku
sumy postąpionej zatrzymane zostanie jako
kaucja, jak również być w pogotowiu do opła-
cenia, przy podpisaniu protokołu licytacyj-
nego połowę zalicytowanej sumy. O innych wa-
runkach tej sprzedaży w Urzędzie Leśnym Pa-
jęczno w godzinach biurowych, wyjawsz dni
świętecznych i galowych dowiedzieć się mo-
żna.

w Ładzinie, dnia 5 (17) Stycznia 1867 r.
2 Starszy Nadleśniczy, Lattermann.

(N. D. 771). **Pisarz Trybunału Cywilnego
Gubernii Augustowskiej Wydziału II-go.**

Podaje do wiadomości, że na żądanie Józefa
Dobulewicza byłego dzierżawcy folwarku
Adamaraj tamże w Powiecie Wilkomierskim,
następnie w mieście Kownie Gubernii Kowień-
skiej zamieszkałego a dopiero do miasta Szadryń-
ska w Gubernii Permskiej Cesarstwie Rossyjs-
kiem zesłanego, w celu zrealizowania wierzy-
telności z procentem i kosztami, jakie na do-
brach Patwiecie lit. B. hypotecznie ma oparte,
dnia 15 (27) Czerwca 1859 r. Komornik Ale-
xander Żukowski zajął na przymuszone wy-
właszczenie też dobra.

Patwiecie lit. B. czyli Bocianowo.

Położone w czasie zajęcia w Gminie Bociano-
wo, Powiecie i Okręgu Kalwaryjskim Gubernii
Augustowskiej w odległości mili jednej od mia-
sta Wilkowyszek Władysławowa, i Wierzbolo-
wa, należące niepodzielnie do współwłasności,
SS-ów Jana Kwiatkowskiego, jako to: Jana i
Eugeni nieletnich Kwiatkowskich, zostających
pod opieką Aloisa Gallery dziedzica dóbr Unia
tamże w Unii oraz do Walentyny z Kwiatko-
wskich żony Henryka Zabłockiego Obrońcy
przy Sądzie Pokoju w mieście Kalwaryi, wszyst-
kich w Okręgu Kalwaryjskim zamieszkałych.

Dobra te z inwentarzem żywym i martwym
zajęte na przymuszone wywłaszczenie mają
przestrzeń (licząc w to grunta uprawne i nie-
żytki) włok 15 mor. 9 pręt. 143 miary nowe-
polskiej.

Budowle w dobrach tych są następujące, dom
mieszkalny, wólnia, gorzelnia z aparatem
gorzelnym, dwie stajnie, dwie obory, dwie
stodoły, dwa spichrze, sklep, dom czeładny,
trzy domy parobcze, dom dla pakciarza, dom
dla kmiety czyli zagrodników z chlewkiem,
kuźnia i młyn wiatrak.

Subhastacja rzeczonych dóbr popierał przed-
tem Romuald Wierzbicki, Patron, a dopiero
popiera ją Antoni Debrowski Obrońca przy
Radzie Stanu w mieście Suwałkach zamieszka-
ły, jako przeznaczony z Urzędu do picierania.

Kopie aktu zajęcia wręcone zostały: Karo-
łowi Hodochowiczowi Wójtowi Gminy Bocia-
nowo i Ignacemu Oberfeldowi Pisarzowi Sąd-
u Pokoju Okręgu Kalwaryjskiego d. 3 (15) Paź-
dziernika 1859 r.

Tenże akt zajęcia wpisano do księgi wieczy-
stej rzeczonych dóbr dnia 15 (27) Października
1859 r. a do księgi zarejestrowań utrzymywanej
w Kancelarii Pisarza Trybunału w Suwał-
kach dnia 27. października (9 Listopada) t. r.
Licytacja odbywać się będzie w sali posie-
dzeń Trybunału Cywilnego Gubernii Augusto-
wskiej w mieście Suwałkach, i zacznie się o
rs. 7,050.

Pierwsze ogłoszenie zbiorn objaśnień i wa-
runków licytacyjnych odbywać się na posiedze-
niu tegoż Trybunału d. 5 (17) Stycznia 1860 r.
Po odbyciu trzech publikat, termin do przy-
gotowania przysądzenia oznaczony był na
dzień 21 Marca (2 Kwieciana) 1860 r. o godzinie
10 rano.

Z powodu jednak przysługujących ze strony
współwłaścicieli przysądzenie przysądze-
nie w terminie tym nieprzyszło do skutku; bo
Trybunał tutejszy wyrokiem z dnia 21 Marca
(2 Kwieciana) 1860 r. unieważnił zajęcie rzecz-
nych dóbr, wraz z nakazem i dalszym postę-
powaniem subhastacyjnym, lecz Sąd Appella-
cyjny Królestwa Polskiego, wyrokiem zaocznym
z dnia 23 Sierpnia (4 Września) 1866 r. tak-
owy wyrok Trybunału uchylili, utrzymując całe
postępowanie subhastacyjne w swej w mocy,
skutkiem czego Trybunał wyrokiem zaocznym
z dnia 8 (20) Października r. b. przeznaczył no-
wy termin do przygotowania przysądzenia
na dzień 2 (14) Grudnia t. r. o godzinie 10
z rana.

Suwałki dnia 14 (26) Października 1866 r.
Wierzbicki.

I w tym drugim terminie, przygotowanie
przysądzenia nieprzyszło do skutku z powodu:
że opieka nieletnich Kwiatkowskich i małżon-
kowie Zabłocki przed nadejściem tego terminu,
złożyli opozycję przeciwko zaocznemu wy-
rokowi Sądu Appellacyjnego, który wyro-
kiem oocznym z dnia 6 (18) Grudnia 1866 r.
takową opozycję, jako bezzasadną oddali.

W takim położeniu rzeczy, Trybunał Cy-
wilny w Suwałkach wyrokiem z d. 18 (30) Styc-
nia r. b. po raz trzeci wyznaczył, termin do przy-
gotowania przysądzenia powyższych dóbr
na dzień 24 Lutego (5 Marca) 1867 r. godzi-
nie 10 rano.

Suwałki d. 24 Stycz. (5 Lutego) 1867 r.
Wierzbicki.

(N. D. 793). W dniu 6 (18) Lutego r. b.
o godzinie 10 z rana w Hotelu Polskim pod
Nr. 585, w Warszawie, w lokalu na restaura-
cję przeznaczonym, sprzedane zostaną
przez licytację publiczną: sprzęt orzechowe, ko-
zety i krzesła pałkowe, dwa obrazy olejne,
trzy lustra, lampy wiszące do nafty i kinke-
ty także, 16 rądl różnej wielkości miedzian-
nych, serwis stołowy platerowany, porcelana,
bielizna stołowa, różne porządki gospodar-
skie, stoły kuchenne, kapusty kwaszone 2 i
pół beczki i tym podobne objekta do prowa-
dzenia restauracji potrzebne.

Wahrowski Komornik.

(N. D. 803). Prawnie zajęte w drodze e-
gzekucji sądowej, garderoba damska i męz-
ka, bielizna stołowa; szkło, meble machoni-
we, palisandrowe, jesionowe, fortepiany, lu-
stra, buty, kamasze i t. p. przedmioty, w d.
3 (15) Lutego r. b. o godzinie 10 z rana, d. 6
(18) t. m. i r. o godzinie 9 z rana i w dniu 7
(19) t. m. i r. o godzinie 9 z rana w rynku
Nowego-miasta, zaś w dniu 6 (18) b. m. i r.
o godzinie 10 i 11 z rana w rynku Starego-
miasta, a w dniu 7 (19) i 16 (28) b. m. i r. o
godzinie 11 z rana za Żelazną-bramą, w

w Warszawie, przez publiczną licytację
sprzedane będą.

Walenty Supryniewicz, K. przy S. A. K. P.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 416). **Sąd Polcji Poprawczej
Powiatu Warszawskiego Wydziału I.**

Zapozna niniejszem Majera Drumlewicza
lat 15 liczącego, starozakonnego, terminatora
szklarskiego, ostatnie w Warszawie pod Nr.
814 w Cyrkule 7 zamieszkałego, obecnie z po-
bytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 od da-
ty niniejszego ogłoszenia do Sądu tutejszego
lub najbliższego zgłosił się, a to pod dalszymi
skutkami prawa.

Warszawa dnia 4 (16) Stycznia 1867 r.

Sędzia Przydujący,

Asesor Kolegjalny, Żywieński.

(N. D. 529). **Sąd Polcji Poprawczej
Powiatu Warszawskiego Wydziału II.**

Na jesieni r. z. podróżnemu podobno staro-
zakonemu, przejeżdżającemu szosą około Wie-
liszewa o mil kilka od Warszawy skradziono
worek soli, około półtora kęga tytniu, ba-
rylkę i łańcuch. Wzywa przeto poszkodowa-
nego tą kradzieżą aby z dowodami własności
tych przedmiotów usprawiedliwiałaceni w
przebiegu dni 30-tu do Sądu tutejszego zgło-
sił się.

Warszawa, d. 16 (28) Stycznia 1867 roku.

Sędzia Przydujący, Moczydłowski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 804)

GORZKIE ŻALF,

z pieśniami, melodjami i objaśnieniami po-
dług Muzyki Kościelnej, chóralnej i figural-
nej **R. Zienitarskiego**. Cena kop. 20
(złp. 1 gr. 10.) wyszły nakładem Księgarni
Braci Szczęśliwych, Krakowskie-Prze-
mieście obok Szpitala Ś-go Rocha, i są do
nabywania we wszystkich Księgarniach w War-
szawie i na prowincji.

(N. D. 625).

**Nowo otwarty Magazyn
HERBATY
KIACHTYŃSKIEJ
Moskiewskiego Domu Handlowego
Bazylego Klimuszyna
W WARSZAWIE,
przy ulicy Nowy-Swiat Nr. 1310,
w domu W-go Toeplitza.**

Herbaty Czarne.
CIERPKIE za funt rs. 1 kop. 20.
" " " 1 " 40.
" " " 1 " 60.
" " " 1 " 80.
BUKIETOWE. " 2 " 10.
BUKIETOWA Różanna " 2 " 20.
Herbaty Kwiatoe.
CIERPKO-BUKIETOWE " 2 " 30.
" " " 2 " 60.
" " " 2 " 80.
" " Różanne " 3 " 30.
LANSINY " 4 " 5.
" " 5 " 6.
i najwyższa " 6 " 7.

Herbaty żółte na 4, 6, 8 i 10 rs. za funt.

Herbata w cenie rs. 1 kop. 20 na po-
czętę wysłała się tylko w stosunku 1/3 części
do innych gatunków.

Przesyłkę pocztową Magazynu skutecznia
własnym kosztem.

Kto wypisuje Herbaty na raz za rs. 50 lub
więcej, otrzyma rabatu 5%.

Kupcy mogą mieć towar za pośrednictwem
dostawców, a w takim razie większy ustępu-
je się rabat. (2—1062).

(N. D. 706).

ZBYT PSZENICY.

PP. Obywatela życzący sobie zbyć Pszenicę
swoją, oraz iane gatunki zboża, po cenach
najkorzystniejszych, raczą wejść w poro-
zumienie ze mną.

Cels Lewicki, Księgarz

Krakowskie Przedm. Nr. 410. (2—20514)

(N. D. 364)

NASIONA

**Z OSTATNIEGO ZBIORU
i Mięszanki produkcji Sła-
wińskiego z Kleczy
w Galicji,**

poleca na siew wiosenne

Dom Handlowy Komierowski i Ska

**Nowy Świat Nr. 67 wprost Kopernika.
(5—595).**

(N. D. 741) Jestem zmuszony mnych Pa-
nów Konsumentów na to zwrócić uwagę, że
Ekspedycja mnych **FRUNKOW** na pro-
wincję, bez wyjątkowo z mej Dystylarni, po-
łożonej, przy Placu Ś-go Aleksandra, i na
rogu Brackiej ulicy, pod Nr. 1587 uskutecz-
niana bywa. Aby uniknąć wszelkich pomy-
łek, upraszam przeto polecenia li tylko pod
tym adresem do mnie przysyłać.

Juljan Fechtel, w Warszawie.

(959)

(N. D. 435)

NASIONA

**Warzywne, pastewne, okopowe,
ekonomiczne, trawy, drzewa, i
krzewy i kwiaty**

nadeszły świeże w wyborowych gatunkach,
jako też **jałka jedwabnicze** do

Domu Handlowo-Komisowego

Nasion, Narzędzi i Produktów Rolniczych

A. Rodkiewicz.

Ulica Miodowa pałac A cybiskopów Nr. 492.
Szczegółowy **CENNIK** do gazet dołączony
został. (5—666)

(N. D. 182).

Jan Gebicki

b. lekarz wojskowy, na sposób leczenia w
kilku minutach, bez powrotu, bólu zębów i
flukcji.

Mieszka przy ulicy Wspólnej Nr. 1637, dom
P. Gutowskiego, mieszkanie Nr. 16.

Zastać go można rano do 10, po południu
zaś od 2 aż do wieczora.

Środek ten usuwa także bardzo skutecznie
niemiłą woń z ust.

(N. D. 753)

Do sprzedania z wolnej ręki

FOLWARK,

z ośmiu włok ziemi z inwentarzami, między
Błoniem a Sochaczewem, w odległości mil
szesćciu od Warszawy, a wiorst dwie od szosy
Kaliskiej.

Blizsza wiadomość u W-go Mecenasa Ko-
keli, ulica Przejazd Nr. 617. (1451)

(N. D. 700). W miesiącu Styczniu r. b
zaginął właścicielowi domu Nr. 2410 przy
ulicy Nowolipie **rewers** czyli **kwit** z Po-
czty w Warszawie, na oddane przez Fechtel-
era dla Brandta w Zelzinie pod Różaną w
Rosji pieniądze, rs. 100. Znalazca raczy
oddać pod Nr. 2410, gdyż pieniądze te na
Poczcie już są przyaresztowane.

(2—1274).

(N. D. 795). Zgubiony został **dowód
Banku Polskiego**, za Nr. 27684, na
zastawione w tymże Banku nieruchomości.
Uprowadza się, iż odpowiednie zastrzeżenie u-
czynione już w Banku. (1567)

(N. D. 805). Podaje do powszechnej wia-
domości, iż **bilet lombardowy** wydany
za Nr. 13,142 przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpó-
źniej w 6 tygodni od d. 26 Lutego 1867 r.
to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił
się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji
Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym
razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie
której nazwisko zapisane w księgach Dy-
rekcji. (1—1469)

(N. D.) 826 Do dzisiejszego Numeru
Dziennika, dołącza się **Tabela** wygranych
1ej Klasy 10szej Loterii Klasycznej Króle-
stwa Polskiego